

A. Novačan:

Na pragu.

(Jelisavi.)

In predno stopiš v novi hram,
čemu tesnoba, strah?
Veliki Bog prebiva tam,
pred njim, pred njim si plah?

On ves je tvoj in ves je vseh
in zopet tvoj, le tvoj
in ljubi strah in v tebi greh,
ne boj se ga, ne boj!

Srce to ve prestrašeno,
srce to zna, a splášeno
vsled temnih senc nedavnih dni
se novega Boga boji. —

Saj bil je Bog in bil je vseh
in bil je tvoj, le tvoj,
je ljubil strah in v tebi greh
in sladki nepokoj.

Na pragu noga se mudi,
le en korak je čez,
trenotek, ko še vere ni,
je prva sveta vez.

